

USKOKOVIĆ & PARTNERI d.o.o.

ODVJETNIČKO DRUŠTVO

Sjedište društva:

VARAŽDIN, Aleja kralja Zvonimira 1
(P.P. 132, 42000 Varaždin)
Tel. 042/ 250 300; Fax. 042/ 250 301

Pisarnica:

ZAGREB, Dežmanova 5
Tel. 01/4823 631
DUBROVNIK, Pridvorska 1
Tel. 020/412 777

E-mail: uskokovic@oduip.hr

Odvjetnici:

OLEG USKOKOVIĆ
LJILJANA LEVATIĆ-USKOKOVIĆ
VLADIMIRA LACKOVIĆ-HREBAK
TANJA KRAGULJ MEŽNARIĆ
DAMIR HABIJAN
VELJKO BORIĆ
PETRA MEDVED

Poziv na broj: 10 St-461/2019

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

Dužnik: **INGOTEH d.o.o. za graditeljstvo i usluge, Osijek, M. Divalta 195, OIB:80617411375**, koje zastupaju odvjetnici **Odvjetničkog društva USKOKOVIĆ & PARTNERI d.o.o.** iz Varaždina, Aleja kralja Zvonimira 1

Vjerovnik: **Odvjetničko društvo ŽELJKO ŠVEDL & VEDRANA ŠVEDL BLAŽEKA j.t.d. iz Osijeka, Trg Ante Starčevića 10/I, OIB: 78337073299**

Radi: **predstečajnog sporazuma**

ODGOVOR NA ŽALBU

vjerovnika

Vjerovnik/žalitelj **Odvjetničko društvo ŽELJKO ŠVEDL & VEDRANA ŠVEDL BLAŽEKA j.t.d. iz Osijeka, Trg Ante Starčevića 10/I, OIB: 78337073299** podnio je 07. studenog 2020.g. žalbu protiv Rješenja Trgovačkog suda u Osijeku broj 10 St-461/2019 od 30.10.2020.g. kojim je utvrđeno prihvatanje izmijenjenoga plana restrukturiranja od 20. listopada 2020. između dužnika **INGOTEH d.o.o.** i njegovih vjerovnika te je potvrđen Predstečajni sporazum kojim se dužnik obvezao namiriti vjerovnike u iznosima i na način kako je to navedeno u Izmijenjenom planu restrukturiranja od 20. listopada 2020.g. (dalje u tekstu: Rješenje).

Dužnik **INGOTEH d.o.o.**, Ulica Martina Divalta 195, Osijek, OIB: 80617411375 na navedenu žalbu očituje se, kako slijedi:

Neosnovano vjerovnik pobija rješenje Trgovačkog suda u Osijeku broj 10 St-461/2019 od 30.10.2020.g. zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, te zbog pogrešne primjene odredaba Zakona o trgovačkim društvima i Stečajnog zakona.

Rješenje Trgovačkog suda u Osijeku broj 10 St-461/2019 od 30.10.2020.g. je zakonito te ne sadrži bitne povrede odredaba parničnog postupka te pogrešnu primjenu materijalnog prava koje u žalbi navodi vjerovnik/žalitelj, budući da je rješenje razumljivo, utemeljeno na razlozima iznesenim u obrazloženju, te je sud kod donošenja istog pravilno primjenio materijalno pravo.

Sud je sukladno odredbi čl.61. Stečajnog zakona donio rješenje kojim je utvrdio prihvaćanje izmijenjenog plana restrukturiranja i potvrdio predstečajni sporazum nakon što je zakonom popisana većina vjerovnika prihvatila dužnikov izmijenjeni plan restrukturiranja i nakon što je ispravno utvrdio da niti jedan od vjerovnika, uključujući žalitelja, nije učinio vjerojatnim pretpostavke, iz članka 61. Stečajnog zakona, da se Izmijenjenim planom restrukturiranja umanjuju prava ispod razine koju bi razumno vjerovnik očekivao ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika, da iz Izmijenjenoga plana ne proizlazi vjerojatnost da će njegova provedba omogućiti sposobnost za plaćanje dužnika u razdoblju do kraja tekuće i u dvije slijedeće kalendarske godine, da Izmijenjenim plan restrukturiranja nije određeno namirenje iznosa koji bi dobili vjerovnici da njihova tražbina nije osporena, te da je planom restrukturiranja predloženo pretvaranje tražbine jednog ili više vjerovnika u temeljni kapital društva, a da članovi dužnika nisu u skladu sa Zakonom o trgovačkim društvima, donijeli odluku kojom se to dopušta.

Žaliteljev paušalni navod da može svoja prava kvalitetnije ostvariti u slučaju neprovođenja restrukturiranja poslovanja dužnika, ne čini vjerojatnim da se Izmijenjenim planom restrukturiranja društva INGOTEH d.o.o. umanjuju prava vjerovnika ispod razine koju bi razumno vjerovnik očekivao ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika, tim više što je i sam dužnik u svom planu restrukturiranja učinio vjerojatnim da bi se eventualnim otvaranjem stečajnog postupka nad istim, obustavilo poslovanje, te unovčila imovina na kojoj su upisani razlučni vjerovnici koji bi se najvjerojatnije jedini naplatili iz prodaje iste, pa nije jasno kako bi se to žalitelj, koji nema osiguranu tražbinu, pozivanjem na čl.303. Stečajnog zakona namirio pretvaranje cijele svoje tražbine u temeljni kapital društva bez sudjelovanja postojećih vlasnika.

Članak 303. Stečajnog zakona, naime uopće ne predviđa način namirenja kako to zaključuje vjerovnik, budući da je stavkom 2. čl.303. Stečajnog zakona propisano da se stečajnim planom može:

- ostaviti dužniku sva imovina ili dio njegove imovine radi nastavljanja poslovanja dužnika
- prenijeti dio ili svu imovinu dužnika na jednu ili više već postojećih osoba ili osoba koje će tek biti osnovane, uz isključenje primjene općeg pravila o pristupanju dugu u slučaju preuzimanja neke imovinske cjeline iz zakona kojim se uređuju obvezni odnosi i o dužnosti davanja izjave o nepostojanju dugovanja iz zakona kojim se uređuje postupak u sudskom registru

Str. 2 od 8

- dužnika pripojiti drugoj osobi ili spojiti s jednom ili više osoba
- prodati svu imovinu ili dio imovine dužnika, s razlučnim pravima ili bez razlučnih prava
- raspodijeliti svu imovinu ili dio imovine dužnika između vjerovnika
- odrediti način namirenja stečajnih vjerovnika
- namiriti ili izmijeniti razlučna prava
- smanjiti ili odgoditi isplatu obveza dužnika
- obveze dužnika pretvoriti u kredit
- preuzeti jamstvo ili dati drugo osiguranje za ispunjenje obveza dužnika
- urediti odgovornost dužnika nakon završetka stečajnoga postupka.

Nadalje, da bi u stečajnom postupku, odstupilo od unovčenja i prodaje imovine te izradio stečajni plan, o tome se mora suglasiti skupština vjerovnika i odbor vjerovnika, a ne može odlučiti sam žalitelj, stoga žalitelj nije uopće učinio vjerojatnim da bi se kvalitetnije namirio u stečajnom postupku, a vjerovnici su se u predstečajnom postupku nad dužnikom izjasnili za prihvaćanje plana restrukturiranja sa 85,54% glasova za.

U vezi žaliteljevog isticanja da dužnik po pozivu istog nije dostavio podatke o poslovanju u 2019.g., dužnik ističe da predstečajni postupak nije parnični postupak u kojem se na raspravi izvode dokazi pred sudom. Dužnik je sukladno čl.16. i čl.26. Stečajnog zakona uz prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka podnio sudu popis svoje imovine i obveza, financijske izvještaje u skladu sa Zakonom o računovodstvu, izjavu o broju zaposlenih, te prijedlog plana restrukturiranja.

Dužnikov prijedlog plana restrukturiranja od 20. listopada 2020.g., sukladno čl.27. Stečajnog zakona sadrži:

1. činjenice i okolnosti iz kojih proizlazi postojanje prijetee nesposobnosti za plaćanje
2. izračun manjka likvidnih sredstava na dan priloženih financijskih izvještaja
3. mjere financijskoga restrukturiranja i izračun njihovih učinaka na manjak likvidnih sredstava
4. mjere operativnoga restrukturiranja i izračun njihovih učinaka na poslovanje
5. plan poslovanja za razdoblje do kraja tekuće i za slijedeće kalendarske godine - projekcija plana za 2020-2030 god. uz detaljno obrazloženje razloga za utvrđivanje svake pozicije plana
6. planiranu bilancu na zadnji dan razdoblja za koje je sastavljen plan poslovanja
7. analizu svih tražbina prema visini i vrsti (tražbine radnika i prijašnjih dužnikovih radnika, izlučna prava, razlučna prava, tražbine za koje se vodi postupak, neosigurane tražbine i druge tražbine)
8. ponudu vjerovnicima razvrstanim u skupine odgovarajućom primjenom pravila o razvrstavanju sudionika u stečajnom planu koja sadržava načine, rokove i uvjete namirenja tražbina
9. najavu novoga zaduženja u novcu radi privremenog financiranja,
10. planirani iznos troškova restrukturiranja

Planom je predviđeno da će provedbom navedenih mjera dužnik doći u fazu optimalne financijske strukture, kao preduvjeta stabilnosti i dugoročno održivog poslovanja, što

Str. 3 od 8

je vidljivo iz Plana poslovanja i Planirane bilance na zadnji dan razdoblja za koje je sastavljen plan poslovanja te biti u mogućnosti uredno podmirivati sve dospjele obveze te imati zadovoljavajuće indikatore (FD/EBITDA ispod 4,5X ; DSCR iznad 1,25X).

Dužnik je predvidio planom i potrebna dodatna sredstva – novo zaduženje za inicijaciju i akceleraciju aktivnosti – odnosno financijsku polugu u iznosu 20,0 mln kn, kao privremeni i ubrzani izvor obrtnih sredstava dok se ne naplate potraživanja iz prethodnih razdoblja redovno ili putem ovrha, odnosno dok redovne poslovne aktivnosti ne omoguće pozitivan novčani tijek te da se spriječe eventualne štete i gubici na vremenu i učincima zbog zastoja prouzrokovanih privremenim nedostatkom i nemogućnošću pravodobnog osiguranja resursa za redovite poslovne aktivnosti (energija, plaće, materijali i sl.), a za što je također dobio suglasnost većine vjerovnika.

Temeljem svih naprijed navedenih dokumenata, vjerovnici su dobili potrebne podatke kako bi mogli glasovati o dužnikovom planu restrukturiranja, pa nisu istiniti žalitelji navodi da nitko od vjerovnika nije dobio podatke nužne za donošenje odluke o dužnikovom planu restrukturiranja.

Svaki vjerovnik za sebe odlučio je na koji način će glasovati, pa je tako žalitelj i glasao protiv predloženog plana restrukturiranja što je njegovo pravo, s time da se napominje da je žalitelj javno objavljenim podneskom od 26.10.2020.g. pozivao vjerovnike na glasovanje protiv dužnikovog plana restrukturiranja, ističući navode koje ponovo iznosi u žalbi od 07.11.2020.g., međutim, i unatoč tome, većina vjerovnika koji raspolažu s vrijednostima tražbina u visini od 206.023.280,05 kn, što čini 85,54% glasala je ZA prihvaćanje dužnikovog plana restrukturiranja od 20. listopada 2020.g.

Nadalje, nisu točni žalitelji navodi da Izmijenjeni plan restrukturiranja dužnika nije održiv, jer da je predviđen preveliki otpis potraživanja, beskamatno plaćanje i predugi rok otplate.

Dužnikovim prihvaćenim planom restrukturiranja predviđeno je namirenje svih vjerovnika na slijedeći način:

A) Vjerovnik otpušta Dužniku dio svoje tražbine u iznosu od 35%.

B) Dužnik namiruje Vjerovniku umanjeni dio iznosa utvrđene tražbine u visini od 30% i to na način:

B.1.) Iznos od 20% tražbine namiriti u roku od 6 godina nakon isteka počeka obročno, kvartalno, u jednakim iznosima kvartalnog obroka (u jednakim tromjesečnim anuitetima) koji dopijevaju po isteku svakog pojedinog kvartala za koji se obveza odnosi. Početak počinje s danom pravomoćnosti rješenja nadležnog trgovačkog suda kojim se potvrđuje predstečajni sporazum, a završava u roku od 24 mjeseca. Obveza za prvi kvartal nakon isteka počeka dopijeva po isteku prvog punog kvartala koji slijedi nakon isteka počeka, a sve daljnje obveze dopijevaju istekom svakog slijedećeg kvartala.

B.2.) Preostali iznos od 10% tražbine namiriti jednokratno (bullet) istekom drugog punog kvartala koji slijedi nakon isteka posljednje rate obveze navedene u prethodnoj točki B.1.).

Na tražbine iz točke B.1.) i B.2.) obračunavati će se kamate od 2,5% godišnje koje teku od dana pravomoćnosti rješenja nadležnog trgovačkog suda kojim se potvrđuje predstečajni sporazum do namirenja svakog pojedinog iznosa tražbine, koje se obračunavaju i evidentiraju vanbilančno i dopijevaju na naplatu jednokratno (bullet) istekom drugog punog kvartala koji slijedi nakon isteka obveza iz točke B.2.).

Str. 4 od 8

C) Ostatak tražbine u iznosu od (35%) svake pojedine tražbine pretvara se u financijski hibridni instrument „Mezzanine“ razmjerno udjelima svake pojedine tražbine u ukupnim tražbinama vjerovnika koji sudjeluju u predstečajnom sporazumu i to:

C.1.) Vjerovnici financijskog instrumenta „Mezzanine“ imaju pravo prijenosa / konverzije tražbina po „Mezzanine-u“ u „Senior dug“ na kraju poslovne godine koja slijedi nakon isteka posljednje rate obveze navedene u točki B.2.) i to isključivo u slučaju da je limit konverzije (omjer Neto Duga i iznosa EBITDA Dužnika) na kraju promatrane godine niži od 4,25.

C.2.) Razmjerni dio „Mezzanine-u“ za prijenos u „Senior-dug“ će biti određen tako da omjer Neto Duga Dužnika nakon prijenosa tog dijela „Mezzanine-a“ u „Senior-dug“ i iznosa EBITDA Dužnika za poslovnu godinu iz točke C.1.) bude najviše na razini limita konverzije (4,25). Prijenos se provodi pro rata, razmjerno udjelu svakog pojedinog vjerovnika „Mezzanine-a“ u ukupnom iznosu „Mezzanine-a“ u trenutku prijenosa „Mezzanine-a“ u „Senior dug“.

Revizor, u svom izvještaju o obavljenoj reviziji financijskih izvješća za predmetnu poslovnu godinu, utvrditi će i objaviti da li su se stekli uvjeti za provedbu prijenosa/konverzije po „Mezzanine-u“ u „Senior dug“ iz točke C.1.) i C.2.).

U slučaju ispunjenja uvjeta za pretvaranje „Mezzanine-a“ u „Senior dug“ vjerovnici će u roku od 30 dana od dana objavljivanja revidiranih godišnjih financijskih izvješća Dužnika za poslovnu godinu iz točke C.1.) osobno pisanim putem izvijestiti dužnika da „Mezzanine“ pretvaraju u „Senior dug“.

Ukoliko vjerovnici u roku 30 dana ne upute Dužniku navedenu pisanu izjavu, gube pravo pretvaranja „Mezzanine-a“ u „Senior dug“.

Prijenos „Mezzanine-a“ u „Senior dug“ se provodi najkasnije 30 dana od proteka roka za dostavu izjave vjerovnika Dužniku da „Mezzanine“ pretvaraju u „Senior dug“.

C.3.) Dužnik se obvezuje namiriti vjerovnicima „Senior dug“ nastao pretvaranjem financijskog instrumenta „Mezzanine-a“ u roku od 6 godina bez počka u jednakim tromjesečnim anuitetima koji dospijevaju 31.ožujka, 30.lipnja, 30.rujna i 31.prosinca svake godine, od kojih prvi anuitet dospijeva na prvi od navedenih datuma koji nastupi nakon isteka tromjesečja od pretvaranja „Mezzanine-a“ u „Senior dug“, a posljednji anuitet 6 godina od dospijeća prvog anuiteta.

C.4.) U slučaju da su se stekli uvjeti za provedbu prijenosa/konverzije po „Mezzanine-u“ u „Senior dug“ na tražbine iz točaka C.1.) i C.2.) obračunati će se kamate od 2,5% godišnje koje teku od dana pravomoćnosti rješenja nadležnog trgovačkog suda kojim se potvrđuje predstečajni sporazum do namirenja svakog pojedinog iznosa tražbine, koje se obračunavaju i evidentiraju vanbilančno i dospijevaju na naplatu jednokratno (bullet) istekom drugog punog kvartala koji slijedi nakon isteka obveze iz točke C.3.).

C.5.). Preostali ukupni iznos tražbina vjerovnika po „Mezzanine-u“ koji istekom krajnjeg roka dospijeća „Mezzanine-a“ nije pretvoren u „Senior dug“ namiruje se, izborom vjerovnika:

C.5.1.) Unosom tražbine s osnove financijskog instrumenta „Mezzanine-a“ u temeljni kapital društva Dužnika pri čemu će se udjeli svakog pojedinog vjerovnika odrediti proporcionalno udjelu njegove pojedinačne tražbine u ukupnim tražbinama svih navedenih vjerovnika „Mezzanine“. U slučaju neispunjenja uvjeta za pretvaranje „Mezzanine-a“ u „Senior dug“ vjerovnici će u roku od 30 dana od dana objavljivanja revidiranih godišnjih financijskih izvješća Dužnika za poslovnu godinu iz točke C.1.) osobno pisanim putem izvijestiti dužnika da „Mezzanine“ pretvaraju u temeljni kapital društva. Ukoliko vjerovnici u roku 30 dana ne upute Dužniku navedenu pisanu izjavu, gube pravo pretvaranja „Mezzanine-a“ u temeljni kapital društva.

ili

C.5.2.) Otpisom preostalih tražbina s osnove financijskog instrumenta „Mezzanine-a“, uz otpust duga Dužniku sukladno članku 203. ZOO-a. Ukoliko se vjerovnik osobno pisanim putem nije opredjelio za pretvaranje „Mezzanine-a“ u „Senior dug“ ili temeljni kapital društva u roku od 30 dana od dana objavljivanja revidiranih godišnjih financijskih izvješća Dužnika za poslovnu godinu iz točke C.1.) smatrati će se da se opredjelio za otpust duga Dužniku opisan pod ovom točkom C.5.2.).

Dakle, dužnik predviđa otpis od 35% tražbine što u odnosu na predstečajne postupke drugih dužnika u Republici Hrvatskoj ne predstavlja relativno visoki otpis tražbine, niti se istim otpisom odstupa od zakonskih granica mogućnosti otpisa. Nadalje, dužnik predviđa plaćanje 30% tražbine, a na koji iznos će se obračunavati kamate od 2,5% godišnje, slijedom čega su neistiniti navodi žalitelja o beskamratnom plaćanju. Ostatak tražbine u iznosu od 35% pretvara se u financijski hibridni instrument „Mezzanine“ koji se po odluci vjerovnika, pod propisanim uvjetima može pretvoriti u senior dug ili u temeljni kapital, s time da su članovi društva dužnika sukladno čl.61. Stečajnog zakona za slučaj odluke vjerovnika o pretvaranja njihovih tražbina u temeljni kapital dužnika donijeli odluku kojom se to dopušta. Slijedom čega, nisu predviđeni predugački rokovi otplate, već je prepušteno vjerovnicima da odluče hoće li dio tražbine konvertirati u senior dug ili pretvoriti u temeljni kapital nakon 6 godina otplate 30% tražbine.

Potpuno je promašen zaključak žalitelja da je Odluka Skupštine dužnika od 28.10.2020.g. suprotna izglasanom Izmijenjenom planu restrukturiranja dužnika, zato što žalitelj pogrešno tumači Skupštinsku odluku dužnika INGOTEH od 28.10.2020.g. kojom članovi društva dopuštaju da se temeljni kapitala Društva poveća pretvaranjem tražbina vjerovnika s osnove financijskog hibridnog instrumenta „Mezzanine“ u temeljni kapital Društva, sukladno čl. 61. Stečajnog zakona te Izmijenjenom prijedlogu plana restrukturiranja Društva, te pogrešno tumači odbredbe Zakona o trgovačkim društvima koje uređuju materiju povećanja temeljnog kapitala društva unosom prava potraživanja.

Naime, navedenom Skupštinskom odlukom od 28.10.2020.g. u članku 2., identično Izmijenjenom planu restrukturiranja dužnika, utvrđeno je da će se unosom tražbine s osnove financijskog instrumenta „Mezzanine-a“ u temeljni kapital Društva, udjeli svakog pojedinog vjerovnika, koji u roku iz Izmijenjenog plana restrukturiranja, postavi zahtjev Društvu za unos svoje tražbine s osnove financijskog instrumenta „Mezzanine-a“ u temeljni kapital u Društvu, odrediti proporcionalno udjelu njegove pojedinačne tražbine u ukupnim tražbinama svih navedenih vjerovnika „Mezzanine-a.

Povećanje temeljnog kapitala unosom prava potraživanja regulirano je odredbom čl.457. st. 7. Zakona o trgovačkim društvima (dalje: ZTD) u vezi sa čl.390. ZTD-a , s time da se na ulaganje prava na odgovarajući način primjenjuju odredbe ZTD-a čl.176., čl.179. st.5. druge rečenice, čl.181. do 185. a, čl.187. st.2. toč.2. i 3., te čl.191. do čl.193. ZTD-a.

Povećanje temeljnog kapitala ulaganjem prava potraživanja moguće je onda ako se u odluci o povećanju temeljnog kapitala to izričito navede i ako se odredi rok u kojemu će se u društvo unijeti predmetna prava. Prava se moraju unijeti u društvo prije nego što se registarskom sudu podnese prijava za upis povećanja temeljnog kapitala u sudski registar. U temeljni kapital društva može se unijeti samo imovina kojoj se može utvrditi gospodarska vrijednost.

ZTD u čl. 182. propisuje obvezu revizije ako je naknadno ulaganje u temeljni kapital društva bilo ulaganjem ili preuzimanjem prava, u kojem slučaju se revizor za procjenu vrijednosti prava koristi nalazom neovisnog stalnog sudskog procjenitelja odgovarajuće struke.

Iznimno, prema čl.185. a ZTD-a povećanje temeljnog kapitala pravima moguće je obaviti i bez revizije, ako njihovu vrijednost procijeni neovisan stalni sudski procjenitelj odgovarajuće struke prema općepriznatim načelima vrednovanja uz priloženi elaborat o procjeni u kome je naveden dan na koji se odnosi procjena, koji nije stariji od šest mjeseci prije dana stvarnog unošenja prava u temeljni kapital društva. Procjena se odnosi na utvrđenje postojanja prava potraživanja vjerovnika, kao i na utvrđenje vlasništva vjerovnika nad tim pravima te da je vrijednost potraživanja vjerovnika koja se unose u temeljni kapital realno iskazana.

S obzirom da su tražbine svih vjerovnika utvrđene u Rješenju Trgovačkog suda kojim se potvrđuje predstečajni sporazum dužnika INGOTEH d.o.o. s vjerovnicima broj: St-461/2019 stalni sudski procjenitelj će se morati istim rukovoditi.

Dakle, ZTD propisuje proceduru bez koje nije moguće izvršiti povećanje temeljnog kapitala društva ulaganjem prava potraživanja, upravo stoga skupštinska odluka dužnika od 28.10.2020.g. u svom čl.3. sadrži citiranu odredbu čl.185. a ZTD-a da će neovisni revizor, odnosno neovisni stalni sudski procjenitelj, sukladno čl.185.a Zakona o trgovačkim društvima po isteku roka za zaprimanje zahtjeva vjerovnika za unos tražbina s osnova financijskog instrumenta „Mezzanine-a“ u temeljni kapital u Društva, procijeniti vrijednost tražbina koje se unose u temeljni kapital, te utvrditi iznos za koji će se povećati temeljni kapital Društva unosom tražbina vjerovnika s osnove financijskog instrumenta „Mezzanine-a u temeljni kapital Društva.

Znači po isteku roka za zaprimanje zahtjeva vjerovnika za unos tražbina s osnova financijskog instrumenta „Mezzanine-a“ će se tek znati ukupni iznos za koji će se povećati temeljni kapital što će u svojoj procjeni utvrditi i neovisni sudski procjenitelj budući da dužnik sada ne zna koji će se sve vjerovnici odlučiti za unos tražbina s osnova financijskog instrumenta „Mezzanine-a“ u temeljni kapital dužnika.

Slijedom navedenog, očigledno je da žalitelj pogrešno tumači Skupštinsku odluku dužnika od 28.10.2020.g., te njezin sadržaj, jer je ne sagledava kroz proceduru povećanja temeljnog kapitala propisanu odredbama Zakona o trgovačkim društvima.

Navedenom Skupštinskom odlukom dužnika, određeno je da članovi društva dužnika dopuštaju pretvaranje tražbina vjerovnika s osnova financijskog instrumenta Mezzanine u temeljni kapital dužnika te da je ista odluka obvezujuća za postojeće članove društva čime je dužnik ispoštovao pretpostavku iz alineje 4. st.1. čl.61. Stečajnog zakona za potvrdu predstečajnog sporazuma.

Žalitelj, osim toga navodi da Skupštinska odluka dužnika od 28.10.2020.g. nije donesena glasovima svih članova dužnika pozivajući se na odredbu članka 455. st.3. ZTD-a. Takav stav žalitelja je pogrešan i u protivnosti s odredbama Zakona o trgovačkim društvima. Naime, prema čl. 457. ZTD-a za povećanje temeljnog kapitala potrebna je odluka o izmjeni društvenog ugovora, koja se prema čl. 455. st.1. ZTD-a donosi većinom od najmanje tri četvrtine danih glasova. Budući da je na Skupštini

dužnika bilo prisutno 12 članova sa 424.832 glasa, što čini 42.483.200,00 kn ukupnog temeljnog kapitala, odnosno 92,14% ukupnog temeljnog kapitala i da su za Odluku kojom članovi društva dopuštaju da se temeljni kapital Društva poveća pretvaranjem tražbina vjerovnika s osnove financijskog hibridnog instrumenta „Mezzanine“ u temeljni kapital Društva, glasovali svi prisutni, ista je donesena s dovoljnim brojem glasova potrebnim za povećanje temeljnog kapitala.

Paušalnim navođenjem neistinitih navoda, koji nisu potkrepljeni odgovarajućim dokazima ne znači da je žalitelj učinio vjerojatnim pretpostavke propisane čl. 61. Stečajnog zakona, kojim je određeno da će sud, ako vjerovnici prihvate plan restrukturiranja, rješenjem utvrditi prihvaćanje plana restrukturiranja i potvrditi predstečajni sporazum, osim ako:

- koji od vjerovnika učini vjerojatnim da se planom restrukturiranja umanjuju prava ispod razine koju bi razumno očekivao ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika
- iz plana restrukturiranja ne proizlazi vjerojatnost da će njegova provedba omogućiti sposobnost za plaćanje dužniku u razdoblju do kraja tekuće i u dvije sljedeće kalendarske godine,
- planom restrukturiranja nije određeno namirenje iznosa koji bi dobili vjerovnici da njihova tražbina nije osporena ili
- ako je planom restrukturiranja predloženo pretvaranje tražbine jednog ili više vjerovnika u temeljni kapital dužnika, a članovi dužnika nisu u skladu sa Zakonom o trgovačkim društvima donijeli odluku kojom se to dopušta.

Slijedom svega navedenog, budući da je propisana većina vjerovnika koji raspolažu s vrijednostima tražbina u visini od 206.023.280,05 kn, čini 85,54% glasala za Izmijenjeni plan restrukturiranja dužnika te da nisu ispunjene pretpostavke iz čl.61. st.1. alineja 1., 2., 3. i 4. Stečajnog zakona dužnik predlaže da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske odbije žalbu žalitelja kao neosnovanu i potvrdi Rješenje Trgovačkog suda u Osijeku broj St-461/2019 od 30. listopada 2020.g.

U Varaždinu, 16. studenog 2020.g.

**Dužnik,
po punomoćniku:**